

Kiss Benedek

Költők, romantikusan, minden időben

*Ha nincs más lehetőség,
csak akkor írd verset, költeményt,
de ha máshoz is értesz,
gondold jól meg.*

*Nagy erő kell a dalhoz,
s ne hidd, hogy ha
magadat sem vagy képes megtartani,
másokon segíteni tudsz.*

*Mert az ének segítségnyújtás,
a lelki tisztasági procedúrák
működtetése.*

*A szívárvány összes árnyalatára,
a csendülő világ összes hangszínére,
a mindenség minden idegszálára
szükséged van.*

*S feledkezz el magadról.
A költő egész nemzeteket
hordoz szívében,
mert egyedüli számadása
a szellemekkel – magával
Istennel van.*

*Eledele nem a lazac és kaviár,
hanem a babér száraz levele,
mint a szamaraknak,
vagyis nagyon igénytelennek kell
lenned, s ugyanakkor
a világ minden lakomájára éhezőnek.*

*Ha dicsőségre vágysz,
foglalkozz inkább a quazárokkal,
a kvantummechanikával,
az agyműködés titkaival, a pénz körforgásával.*

*A költő szerény ember,
tudja: csak Istentől kaphatja meg a bérét,
s ha mégis juttat neki ezt-azt
nemzete, nb. az emberiség,*

s ő elfogadja,
legyen boldog az emberiség.
Hát így, barátaim,
ilyen-forma a költő,
ki dalra és a patyolat
tiszteletére tanít,
s veletek együtt énekel,
mint avatott karvezető,
szólóénekes,
élhetőbb jövőről, múltakról s
szerelemről.

Pólusok

Úgy örülök,
hogy végre újból
verset írtam,
mintha ez lenne az első.

S úgy bánt a mindig felsejlő
gondolat:
hogy tán ez marad
a legutolsó!

Törvények rabságában

Ha úgy adódott,
dolgoztam vasárnap is.
Máskor hétköznapon is
henyélttem.
Békaének zeng vasárnap is,
s a gyilkos néha
szerdán is tétlen.

Én Istenem, Te tudod,
a törvényt,
ha kisbetűs volt, én
mindig megszegtem.
Ám vállaltam kint és gyötrelmet
önként,
csak éljen a Nagybetűs törvény fölöttem.

*Szabad voltam?
Szabad...
Láncokra fűzve...
S fonódott a lánc kintről és bentről.
De ha legyűrték – önvétkem
gyűrt le,
s álmodtam ilyenkor síkról, berekről,
mi a legkisebb szélnek is
megdől.*

Pitypang és gyermekláncfű

*Ha meghalok, talán
pitypang lesz belőlem.
A gyerekek rám fújnak: huhh,
s én szűkebb s tágabb körökben*

*viszem szél szárnyán tovább
a pitypang-magot,
s ha az Isten náthás lesz,
azt mondom neki kedvesen:
gyermekláncfű pelyhe vagyok,
tüsszentsen nyugodtan
jó nagyot.*

Szálljatok, évek!

*Az ember megszárad, előregszik,
elnéptelenedik, mint egy
magyar falu a 20. század
második felében.
Az ember ha maga él, belébetegszik,
fő feje, mert fő
saját levében.*

*Az ember mogorvul, haja hull egyre,
akárha vedlene, jöttén
új tavaszoknak,
gondolni sem mer bár
régi féktelen
tavasz-tüzekre,*

*neki már szeptember szelíd
pásztortüzei – azok lobognak.*

*Szálljatok, évek! hullj haj! csak te ne hagyj,
érlelő melegség,
barátság nemes aszúja!
Csordultig tölts – vagyunk
ürülő poharad,
cseréppé ne hulljunk –
tölts föl mindújra!*

Van rózsá, szerelem

*El-eljátszom egy gondolattal,
játszódik egy gondolat velem.
Egyikkel sem jutottam sokra –
s ez volt az életem.*

*Érdekel, mi nyilvánvaló,
meg annak a fordítottja.
Ami igaz s ami való,
gyötri egymást acsarkodva.*

*Fokról-fokra elsötétül
a világ s az értelem.
Szívemet kívánják étkül,
fogyok, szívtelenedem.*

*Ringassa bár közös ladik,
ember embernek idegen,
ember végül embert eszik,
s elsüllyed minden jeltelen.*

*De hisz van Rózsá! van Szerelem!
fejünk fölött Tető-Tejút!
Fogadj el minket Kegyelem
így is, különben kihalunk.*

Szkarjatyin tábornok a dombon

*Lehet, hogy nekik igazuk van,
de nekünk seregünk.
Imádkozzanak Budán,
Esztergomban,
nincs forradalom, mit le nem verünk.*

*Szabadságharc? Ilyet a muszka
nem ismer,
itt a lázadás is nagy szó.
Az élet csupa kakaó, sós uborka,
meg sonka, vodka,
s mindig a pikáké a végszó.*

*Ki az a Bem? Egy lengyel féreg.
S a magyar?
Sok féreg együtt.
Nem akad nemzet ily bolond még egy.
Kardélre vetjük!*

*...Jaj, ez a bummm! Mi ez?
Ilyen is érhet engem?!
Fenség, én mindent visszavonok!
Eddig a pribék beszélt
belőlem –
Éljenek csecsenek és magyarok!*